

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้มีการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-10 มุ่งให้ประเทศมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยทรัพยากรธรรมชาติถูกนำมาใช้ในการผลิต เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกสบาย และมีชีวิตที่ดีขึ้น ผลของการพัฒนาได้เพิ่มจำนวนประชากรและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรการบริโภคของประชาชน ทำให้เกิดสิ่งปฏิญุตต่าง ๆ ที่ทำลายสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันปัญหาการจัดการมูลฝอยเป็นปัญหาค้านสิ่งแวดล้อมที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างเล็งเห็นความสำคัญ และเห็นความจำเป็นที่ต้องร่วมกันแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับองค์การบริหารส่วนตำบลจนถึงระดับเทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคต่าง ๆ ปัญหานี้นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ในสังคมรวมทั้งก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม, 2549 : 1-2)

ปัจจุบันถึงแม้รัฐบาลได้กระจายอำนาจการบริหารงานเรื่องขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญุตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการควบคุม ดูแลและจัดการ แต่ก็ยังมีปัญหาหลาย ๆ ด้านในการบริหารจัดการ เช่น ด้านการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องปัญหาขยะมูลฝอยซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญของชุมชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะปัญหา ด้านการจัดการขยะมูลฝอยซึ่งมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากสภาพที่เป็นมาทั้งอดีตและปัจจุบัน ขยะมูลฝอยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความสกปรกและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกวิธีตามหลักสุขาภิบาลซึ่งผลจะทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากอัตราการขยายตัวของประชากร ภาวะเศรษฐกิจ การอพยพของประชาชนเข้ามาอยู่ในเมือง ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสียและมลภาวะ ถ้าไม่มีแนวทางป้องกันหรือแก้ไขแต่เนิ่น ๆ แล้วอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยตรงและสร้างความเสียหายให้แก่สังคมส่วนรวม

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2546 (ฉบับที่ 12) มาตรา 50 และ 53 คือการบำบัดทุกข์บำรุงสุขและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในเขตของเทศบาล โดยดำเนินการคือการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ทางราชการมอบหมายการให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ การคุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. 2547 : 19-23)

เทศบาลเมืองมหาสารคาม รับผิดชอบเนื้อที่ประมาณ 24.14 ตารางกิโลเมตร ลักษณะชุมชนภายในเขตเทศบาลฯ อยู่อย่างหนาแน่นบริเวณใจกลางเมือง และริมถนนเกือบทุกสาย ซึ่งประกอบด้วย บ้านพักอาศัย อาคารพาณิชย์ ตลาดสด โรงงาน โรงแรม สถานบันการศึกษา สถานพยาบาล จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรในเขตเทศบาลพบว่า มีจำนวนประชากรตามทะเบียนทั้งสิ้น 40,117 คน แยกเป็นชาย 19,122 คน และหญิง 20,995 คน มีจำนวนครัวเรือน 16,368 ครัวเรือน แบ่งออกเป็นชุมชน จำนวน 30 ชุมชน ด้วยความเจริญที่เริ่มเข้ามา ประกอบกับพื้นที่ที่อยู่อาศัยมีอย่างจำกัด จึงทำให้ประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่น และประชากรเหล่านี้จัดเป็นประชากรหลักที่ผลิตขยะมูลฝอย นอกจากนั้นยังมีสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการอุดมศึกษา จำนวน 2 แห่ง สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 2 แห่ง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 5 แห่ง สถานศึกษาสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 7 แห่ง โรงพยาบาลของรัฐ จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลของเอกชน จำนวน 1 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน 3 แห่ง และคลินิกเอกชน จำนวน 54 แห่ง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษา ทำให้มีนักศึกษาจากพื้นที่อื่นเข้ามาศึกษาเล่าเรียนมาก และนักศึกษาเหล่านี้นับว่าเป็นประชากรแฝงที่ผลิตขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอีก จึงเพิ่มภาระในการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองมหาสารคาม (เทศบาลเมืองมหาสารคาม. 2551 : 12)

เพื่อความเหมาะสมในการบริหาร เทศบาลได้แบ่งพื้นที่ออกเป็นชุมชนต่าง ๆ รวม 30 ชุมชน และได้มีการจัดตั้งองค์กรของประชาชนขึ้นในชุมชน ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน

(กข.) อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.) เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและเป็นแกนกลางในการประสานงานระหว่างเทศบาลกับชุมชน รวมทั้งร่วมกันแก้ไขปัญหาของชุมชน และช่วยสะท้อนปัญหาความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหา ปัจจุบันการทำงานและการจัดกิจกรรมด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลในการบริการจัดเก็บและการกำจัดขยะมูลฝอย โดยได้ดำเนินการจัดระบบรวบรวมขยะมูลฝอยไว้ 2 ระบบ ได้แก่ระบบจัดภาชนะสำหรับรองรับขยะมูลฝอย หรือจัดถังขยะมูลฝอยวางเป็นจุดอยู่กับที่ ส่วนใหญ่จะกำหนดจุดริมถนนหน้าบ้าน วางระยะห่างเป็นช่วง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนนำขยะมูลฝอยมาทิ้งพักไว้ในภาชนะรอการเก็บขน กับระบบการจัดทำถนนปลอดถัง ในถนนที่มีอาคารพาณิชย์และถนนที่บ้านอยู่อาศัยหนาแน่น เนื่องจากไม่สามารถหาพื้นที่วางถังรองรับขยะมูลฝอยได้

สำหรับถนนที่จัดให้เป็นถนนปลอดถังขยะ เทศบาลเมืองมหาสารคาม ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนนำขยะใส่ถุงวางไว้หน้าบ้านและได้จัดรถรับขยะมูลฝอยเป็นเวลา โดยมีการนัดหมายเวลาเก็บขนกับประชาชนซึ่งเป็นเวลาที่ประชาชนสะดวก เวลาในการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยนั้น เทศบาลเมืองมหาสารคามได้กำหนดการบริการเก็บขนวันละ 3 รอบ คือ จัดเก็บระหว่างเวลา 04.00 น. - 10.00 น. จะเก็บขนขยะมูลฝอยในเขตชุมชน ซอยต่าง ๆ ภายในชุมชน เวลา 08.00-12.00 น. จะเก็บขนขยะมูลฝอยในย่านประกอบการค้าที่มีอาคารพาณิชย์หนาแน่น เช่น บริเวณตลาดสด ตลาดโต้รุ่ง ห้างสรรพสินค้า ถนนสายหลัก มหาวิทยาลัย และเวลา 16.00 - 20.00 น. เก็บขนขยะมูลฝอยที่ตลาดสดเทศบาลที่ว่าการอำเภอเมืองมหาสารคามและจวนผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเทศบาลมีรถให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยทั่วไปทั้งหมด 13 คัน มีปริมาณขยะมูลฝอย 40 ตันต่อวัน คิดเป็นอัตราการเกิดมูลฝอย เท่ากับ 0.99 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน เทศบาลสามารถเก็บขนไปกำจัดได้ประมาณ 38 ตันต่อวัน จึงมีขยะมูลฝอยตกค้างประมาณ 2 ตันต่อวัน ปัญหาขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละชุมชน เกิดจากประชากรที่อยู่อาศัยในชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดปริมาณขยะมากบ้าง น้อยบ้างแปรผันไปตามภารกิจที่ปฏิบัติในแต่ละวัน ชุมชนใดที่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก มีความแออัดสูง ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นก็จะมากตามไปด้วย จากปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างจากการจัดเก็บ อาจก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยเหลือกระจายตามสถานที่ต่าง ๆ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนไปยังเทศบาลเมืองมหาสารคามหลายครั้ง

สาเหตุจากขยะมูลฝอยส่งกลิ่นรบกวนก่อให้เกิดความรำคาญ ทั้งยังเป็นบ่อเกิดแห่งเชื้อโรค แหล่งเพาะพันธุ์แมลง เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดการเสี่ยงต่อสุขภาพชุมชนขาดความสวยงาม และเกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจในเรื่องการจัดสรรงบประมาณในการกำจัดขยะมูลฝอย (เทศบาลเมืองมหาสารคาม. 2551 : 22-24)

การทิ้งขยะในชุมชนพบว่า ไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง การทิ้งขยะไม่ถูกที่และไม่ถูกวิธี การกำจัดขยะที่เป็นเศษอาหารที่เหลือจากการปรุงและการบริโภค จะเทให้สุนัขหรือแมวกิน หรือมีการเทลงที่ว่างข้าง ๆ บ้าน หรือมีการเทใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุงแล้วทิ้งลงถังขยะร่วมกับเศษกระดาษ ถุงพลาสติก กระป๋องหรือของที่ไม่ใช้แล้ว ถึงขยะส่วนใหญ่จะใช้ถังเพียงใบเดียว ไม่มีการใช้ถุงรองด้านใน เพื่อรองรับขยะมูลฝอย การทิ้งขยะจะทิ้งตามที่สาธารณะหรือพื้นที่ว่างของผู้อื่นรวมไปถึงการเผาขยะที่กลางแจ้ง ซึ่งมีทั้งขยะอินทรีย์ เช่น เศษใบไม้แห้งหรือขยะที่เผาแล้วทำลายชั้นบรรยากาศ เช่น โฟม ถุงพลาสติก นอกจากนี้บางส่วนมีการทิ้งลงในแม่น้ำลำคลอง ปัญหาการทิ้งขยะไม่ถูกที่และไม่ถูกวิธี รวมถึงการขาดการบริหารจัดเก็บขยะมูลฝอยในส่วนของเทศบาลเมืองมหาสารคามและด้านความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ คิดว่า ปัญหาขยะมูลฝอยไม่ใช่ปัญหาของตนเองแต่เป็นปัญหาของผู้นำชุมชนที่ต้องแก้ไข ซึ่งแท้ที่จริงแล้วในการจัดการขยะมูลฝอยเป็นปัญหาร่วมของทุกคนในชุมชนและเป็นปัญหาสังคมที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการกับปัญหาขยะมูลฝอย ทั้งในฐานะเป็นผู้สร้างปัญหาและเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานั้น ๆ เพราะการจัดการขยะมูลฝอยหรือการจัดการกับสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องร่วมมือกันที่สำคัญคือ ประชาชนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มีจิตสำนึก ตลอดจนมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยก่อนที่จะนำไปทำลายหรือทิ้ง (เทศบาลเมืองมหาสารคาม. 2551 : 25)

การแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น สามารถดำเนินการได้โดยประชาชนทุกคนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้สิ่งแวดล้อมไม่ได้เป็นของคนใดคนหนึ่ง ทุกคนในชุมชนเป็นเจ้าของร่วมกัน ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจึงไม่ใช่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่จะเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขแต่เพียงฝ่ายเดียว ประชาชนซึ่งอยู่ในพื้นที่และมีความรู้ความเข้าใจในข้อเท็จจริงของปัญหาจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่ว่าปัญหาเรื่องขยะในชุมชนเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยประชาชนในชุมชน และกลุ่มบุคคลที่จะแสดงความคิดเห็นได้คือคณะกรรมการชุมชน เพราะคณะกรรมการชุมชน คือบุคคลที่เทศบาลแต่งตั้งเพื่อเป็นตัวแทนของชุมชนใน

การประสานงานกับชุมชนและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเทศบาล ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาข้อเสนอของคณะกรรมการชุมชนต่อการบริการจัดเก็บขยะของเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการบริการจัดเก็บขยะของเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อสร้างข้อเสนอของคณะกรรมการชุมชนต่อการบริการจัดเก็บขยะของเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดดังนี้
 - 1.1 กรอบแนวคิดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยปรับปรุงกรอบแนวคิดการให้บริการของ จอห์น ดี มิลเลทท์ (John D.Millet. 1954 : 76) และของกุลธร หนาพงศธร (2530 : 61) ประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้
 - 1.1.1 การให้บริการอย่างเสมอภาค
 - 1.1.2 การให้บริการอย่างทันเวลา
 - 1.1.3 การให้บริการอย่างพอเพียง
 - 1.1.4 การให้บริการอย่างต่อเนื่อง
 - 1.1.5 การให้บริการอย่างก้าวหน้า
 - 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีระบบของ David Easton เป็นกรอบแนวคิด ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ปัจจัยนำออก และผลย้อนกลับ
2. ด้านประชากร ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 330 คน
3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม แบ่งได้ดังนี้
 - 3.1 กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ จำนวนโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร

ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727) จำนวน 181 คน แต่เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากันทุก
ชุมชน ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 210 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม คือ ประธานชุมชนทุก
ชุมชน จำนวน 30 คน จาก 30 ชุมชน

4. ด้านระยะเวลาการวิจัย ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างเดือนตุลาคม 2551-
มีนาคม 2552

5. ด้านพื้นที่ในการวิจัย ภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ขยะ หมายถึง เศษวัสดุ เช่น เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ถุงพลาสติก
ภาชนะใส่อาหาร ถัง วัสดุแก้ว หรือซากสัตว์ สิ่งเหลือใช้และนำมาทิ้งจากอาคารบ้านเรือน
และสถานที่ต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

2. เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล จัดตั้งขึ้นตาม
พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. 2479 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 ในการวิจัยครั้งนี้
หมายถึง เทศบาลเมืองมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

3. คณะกรรมการชุมชน หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนใน
ชุมชน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางหรือตัวแทนของชุมชนในการประสานงาน เสนอ
ความคิดเห็น แก้ไขปัญหา ตลอดจนบริหารงานภายในชุมชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
การจัดตั้งชุมชน ซึ่งภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
มีทั้งหมด 30 ชุมชน

4. การบริการจัดเก็บขยะ หมายถึง การปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของเทศบาลเมือง
มหาสารคาม โดยจัดเก็บตามชุมชนต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม การขนขยะไป
ยังสถานที่กำจัดขยะของเทศบาลเมืองมหาสารคาม ซึ่งมีการบริการลักษณะต่าง ๆ 5 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึง การที่เทศบาลเมืองมหาสารคาม
ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บขยะ ดังนี้ เทศบาลให้บริการเก็บขยะเท่าเทียมกันในพื้นที่ เทศบาล
จัดภาชนะรองรับขยะอย่างทั่วถึง เทศบาลบริการจัดเก็บขยะทุกอย่างเสมอภาคกัน เจ้าหน้าที่
เทศบาลอำนวยความสะดวกในการทิ้งขยะอย่างเสมอภาค

4.2 ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา หมายถึง การที่เทศบาลเมืองมหาสารคามได้ปฏิบัติงานด้านการบริการจัดเก็บขยะ ดังนี้ เทศบาลจัดเก็บขยะตามเวลาที่กำหนดไว้ เทศบาลกำหนดเวลาในการจัดเก็บขยะเหมาะสม เทศบาลจัดเก็บขยะได้อย่างรวดเร็วทุกวัน

4.3 ด้านการให้บริการอย่างพอเพียง หมายถึง การที่เทศบาลเมืองมหาสารคามได้ปฏิบัติงานด้านการบริการจัดเก็บขยะ ดังนี้ เทศบาลจัดเจ้าหน้าที่ในการบริการจัดเก็บขยะอย่างพอเพียง เทศบาลจัดรถยนต์เก็บขยะไว้บริการอย่างพอเพียง เทศบาลจัดภาชนะรองรับขยะไว้บริการอย่างพอเพียง เทศบาลกำหนดจุดวางภาชนะรองรับขยะไว้อย่างเหมาะสม และเทศบาลได้จัดภาชนะรองรับการแยกขยะไว้อย่างพอเพียง

4.4 ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การที่เทศบาลเมืองมหาสารคามได้ปฏิบัติงานด้านการบริการจัดเก็บขยะ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลให้บริการจัดเก็บขยะจนแล้วเสร็จทุกวัน เทศบาลให้บริการจัดเก็บขยะในวันหยุดราชการ เทศบาลมีการฉีดน้ำล้างบริเวณวางถังขยะอย่างต่อเนื่อง และเทศบาลตรวจสอบสภาพของถังขยะอย่างต่อเนื่อง

4.5 ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง การที่เทศบาลเมืองมหาสารคามได้ปฏิบัติงานด้านการบริการจัดเก็บขยะ ดังนี้ เทศบาลจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักษาความสะอาดของชุมชนเป็นประจำ เทศบาลจัดอบรมประชาชนเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดขยะอย่างสม่ำเสมอ เทศบาลประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริการจัดเก็บขยะให้ประชาชนทราบ เทศบาลให้โอกาสประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดเก็บขยะของเทศบาล และเทศบาลมีเครื่องมือที่ทันสมัยในการให้บริการจัดเก็บขยะ

5. การสนทนากลุ่ม หมายถึง การสนทนากลุ่มขนาดเล็กของประธานชุมชน เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อหรือแนวคิดในการจัดการขยะแบบเจาะลึก โดยมีผู้เข้าร่วมสนทนาซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-10 คน จำนวน 30 คน ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมสนทนาผู้ดำเนินการอภิปราย ผู้จดบันทึก และผู้สังเกตการณ์

6. ข้อเสนอของคณะกรรมการชุมชน หมายถึง ข้อเสนอที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus group) ของประธานชุมชน 30 คน ได้แก่ เทศบาลควรส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับขยะ เทศบาลควรให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นต่อการบริการจัดเก็บขยะ เทศบาลควรจัดถังขยะแยกประเภทขยะและตรวจตราอยู่เสมอ เทศบาลควรจัดการประกวดความสะอาดในแต่ละชุมชน และเทศบาลควรทำความสะอาดถังขยะอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สามารถนำเสนอคณะผู้บริหาร เทศบาลเมืองมหาสารคาม เพื่อนำไปพิจารณาในการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการจัดเก็บขยะของเทศบาลเมืองมหาสารคาม และอาจเป็นแนวทางให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในการศึกษาด้านการบริการจัดเก็บขยะต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY